

[Hans Jacob Sørensen.]

Styrelses frie Ret til Afskedigelse af Personale — skal bemærkes, at den danske Tjenestemand til enhver Tid kan afskediges med 3 Maaneders Varsel. Det er muligt, at denne Regel ikke benyttes i tilstrækkelig Grad til at fjerne mindre arbejdsivrige Tjenestemænd; men Regelen findes og kan benyttes.“

I Lønningskommissionen af 1929 beskæftigede vi os ogsaa med dette Spørgsmaal, og det hedder herom i Betænkningen:

„Tilbage bliver da Spørgsmaalet, om der kan og bør gives visse Regler for Fremgangsmaaden, naar en Tjenestemand ønskes afskediget mod sin Villie. Det maa herved haves for Øje paa den ene Side, at Tjenestemændene ikke udsættes for ubegrundede Afskedigelser, og paa den anden Side, at Administrationen ikke hindres i at afskedige uanvendelige Tjenestemænd, som det i Virkeligheden ogsaa er i Tjenestemandstandens Interesse at faa udskilt.“

Og der tilføjes, at disse Synspunkter er i Overensstemmelse med, hvad der er gjort gældende i Administrationskommissionens Betænkning.

Altsaa, Ministeren har en Bemyndigelse, som han kan bruge, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at naar den højtærede Minister er af den Opfattelse, at Statsbanernes Administration eller Administrationen i det hele taget har et betydeligt Antal Tjenestemænd, som der ikke er Brug for, vil man finde det rimeligt, at han frigør sig for disse og træffer de Dispositioner, som i den Henseende er fornødne.

Det Lovforslag, vi her har til Behandling, giver imidlertid en ny Bemyndigelse, som Ministeren ønsker, idet det gaar ud paa, at Tjenestemandens § 53 skal have en Tilføjelse gældende for 3 Aar, og indeholdende den Bestemmelse, at Statsbanernes fast ansatte Personale skal være forpligtet til at søge sin Afsked ved det fyldte 65de Aar. Ministerens Begrundelse for Ønsket om denne Bemyndigelse er den, at naar der er et vist overtalligt Personale indenfor Statsbanerne, er det rimeligt, at det bliver de ældste, der maa gaa.

Jeg skal ikke benægte, at der i Ministerens Argumentation er Ting, som har mange Tilhængere; Ministeren nævner selv i sin Fremsættelsestale, og det ærede Medlem Hr. Bjerring har nu yderligere understreget det, at han har Tjenestemandorganisationernes Tilslutning til Tanken. Men jeg gaar jo ingen for nær, naar jeg siger, at

denne Tilslutning ikke er givet alene af kærlig Omsorg for dem, der er over 65 Aar, men der er iblandet Tilslutningen en ikke ringe Portion Forstaaelse af den kendte Sangs Ord: at for de gamle, som faldt, er der ny overalt, og man kan vel føje til: som gerne møder frem, naar der bliver kaldt.

Det er, for at udtrykke det paa Prosa, Udsigten til Avancement, der aabner sig. Jeg skal ikke bebrejde de paagældende, at de her har en Interesse.

Men jeg har ogsaa Lov til at sige, at saaledes er det, fordi vi i Lønningskommissionen af 1929 havde en Række af Henvendelser fra forskellige Tjenestemandorganisationer, Henvendelser, der netop gik ud paa at faa Aldersgrænsen nedsat til det 65de Aar, Henvendelser, der blev begrundet med Ønsket om bedre Avancementsforhold, saaledes at de yngre hurtigere kunde komme op i Slutstillinger, end det hidtil havde været Tilfældet. Jeg skal tillade mig at citere nogle Bemærkninger af Lønningskommissionens Betænkning herom. Det hedder heri:

„Kommissionen har fra en Række Organisationer modtaget Andragender om speciel Nedsættelse af den i Tjenestemandenslovens § 54 nævnte Alder for Pligten til at søge Afsked (70 Aar) og Retten til at kræve Afsked (65 Aar) for vedkommende Klasse af Tjenestemand. Saadanne Andragender foreligger bl. a. fra Statspolitiets Tjenestemand af 12te—15de Lønningsklasse (Overvagtmestrel, Vagtmestre, Overbetjente og Betjente), fra dansk Lokomotivmandsforening for Lokomotivpersonalet og fra forskellige Forbund af Plejere og Plejersker samt Sygeplejersker for Plejerskers Vedkommende. Endvidere har Statstjenestemandenes Centralorganisation I (Funktionærklasserne) fremsat Ønske om en generel Nedsættelse af de ovennævnte Aldersgrænser.“

Dernæst kommer de Bemærkninger, som Kommissionen knytter til disse Ønsker, og i dem hedder det:

„Til Brug ved Overvejelsen af dette Spørgsmaal har Kommissionen rettet Anmodning til Generaldirektoratet for Statsbanerne, til Direktoratet for Statens Sindsygehospitalet og til Rigshospitalet om at ville oplyse Gennemsnitsalderen ved Afgang paa Pension for henholdsvis Lokomotivførere, Sygeplejersker ved Sindsygehospitalet og ved Rigshospitalet. Man har ikke i de modtagne Besvarelser eller i andre foreliggende Oplysninger